věcech civilních, vychází v sešitech à Kč 15.—.

Jako publikace ústavu pro občanské právo při Právnické fakultě Masarykovy university v Brně, řízeného prof. Sedláčkem, vychází Sbírka rozhodnutí nižších stolic, tato rozhodnutí nebyla dosud nikde soustavně publikována. Pokus je u nás první svého druhu. Odnímáním celé řady právních věcí kognici nejvyššího soudu se stává, že množství právních věcí jest řešeno s konečnou platností nižšími stolicemi. Proto autoři redigují sbírku s toho hlediska, aby typické případy ve Sbírce uveřejňované, přispěly k jednotnosti judikatury odvolacích soudů v případech, v nichž společná vyšší instance chybí a právním zástupcům aby daly potřebné měřítko pro posouzení prakse, platné u nižších soudů jako posledních instancí v té které věci. Bude zajímavé sledovati, zda způsob, jak obsah Sbírky bude vybírán, se osvědčí a zvolenou devisu splní.

Pužman.

Po časopisech.

Duch Masarykův.

Věstník ministerstva spravedlnosti ze dne 15. září 1937, roč. 19. přináší projev ministra spravedlnosti Dra Dérera k úmrtí T. G. Masaryka, jehož závěr zní:

»Je našou národnou a občianskou povinnosťou zachovávať ducha Masarykovho.

My, juristi, hlboko sa klaniame pred jeho veľkou, nesmrtelnou pamiatkou. Však jeho celoživotná práca nebola ničím iným, ako stále úsilie, aby uplatnilo sa právo a spravedlivosť! Budeme-li i v budúcnosti svedomite vykonávať svoje povinnosti, to jest spravedlive aplikovať ústavu, zákony a nariadenia Československej republiky, a budeme-li to činit v duchu demokratických, humanitných a sociálnych ideálov Masarykových a s pevným nekompromisným zretelom na záujmy ním založenej československej vlasti, tak najzdarnejšie prispeli sme v našom povolání ku zabezpečeniu štátu, k jeho posíleniu a k jeho razkvetu. Pracujme k tomu, aby Československá republika bola vždy poctivým právnym štátom! Tak ostaneme vernými k Nemu, a zabezpečíme, že Jeho duch bude stále a nesmrtelne živý v štáte a v jeho obyvatelstve.«

Masaryk a nejvyšší soud.

Ve smutečním shromáždění všeho personálu nejvyššího soudu a generální prokuratury pronesl prvý president dr. V. Fajnor řeč, otištěnou v Právnym obzoru, roč. 1937, str. 553 a n., z níž vyjímáme:

»Pravda a spravedlnost — to bylo ono bliženeckéheslo, jemuž president Osvoboditel zasvětil celý svůj tak plodný a tvůrčí život... V každém stadiu svého nádherně bojovného života, vždy podle prostředků, které měl po ruce, sloužil president Osvoboditel pravdě a spravedlnosti, uváděje při tom v soulad spravedlnost lidskou se spravedlností božskou. Spravedlnost lidská, jevící se po výtce v státní justici, v jejích institucích a orgánech, byla vždy předmětem jeho nejhlubších úvah myslitelských a byla mu i jako vladaři našeho mladého státu předmětem zvláštní pečlivosti... Jeho přísně zamítavé stanovisko k různým porevolučním svémocným záborům, davovým a namnoze násilným jakýmsi »korekturám« domněle nespravedlivě nabytého neb nespravedlivě rozděleného vlastnictví a vůbec jeho odpor k teroru ať individuálnímu ať masovému, k násilí a nátlaku jakéhokoliv druhu, jeho neúprosná přís-

nost proti zneužívání moci ať úřední neb neúřední, veřejné neb soukromé, politické neb hospodářské — jsou dobře známy ... Presidentu Osvoboditeli byla jakákoliv moc vždy pouze nejzodpovědnějším mravním závazkem a povinností, nikdy však výsadou neb dokonce nadprávím. Stejný názor a stejnou životní praksi žádal od každého občana naší demokracie, zejména od vykonavatelů moci veřejné, po výtce od vykonavatelů moci justiční. Jsme šťastni, že orgánům justičním nebylo těžko, aby tak myslili, takto cítili a aby se snažili takto i konati, ve shodě s učením našeho Velikého Mrtvého.«

Promlčení automobilových přestupků administrativních.

Polic. rada Dr. Fr. Rosenbach uveřejňuje v 6. čísle II. roč. »Aktualit čsl. práva automobilového« pod výše uvedeným titulem článek, z něhož uvádíme:

»Podle § 4 nařízení č. 61/1855 odpadá vyšetřování a trestání policejních přestupků bez další podmínky tehdy, uplynuly-li 3 měsíce od doby, kdy byl přestupek spáchán, aniž bylo zavedeno trestní řízení. Naproti tomu ustanovuje § 31 zák. čl. XL/1879 na Slovensku a Podkarpatské Rusi promlčecí lhůtu 6 měsíční. Na rozdíl od práva platného v zemích historických, zná však citovaný článek také promlčení výkonu trestu, které nastává do jednoho roku ode dne, kdy trestní nález nabyl právní moci. Ve správním právu trestním není přípustno požadovati dalších náležitostí promlčení; proto není třeba, aby pachatel nahradil škodu, kterou způsobil, nebo aby neměl z trestného činu prospěch, anebo aby byly odstraněny následky tohoto činu. Uplatňování analogie v §§ 227 a 531 trestního zákona pro obor trestního práva administrativního jest nepřípustné (Boh. A-395). Tříměsíční lhůta promlčecí se přetrhuje, bylo-li proti pachateli zavedeno řádné řízení.

Sporné jest, začíná-li po zahájení trestního řízení běžeti nová doba promlčecí, anebo zda zahájením trestního řízení se promlčení vůbec znemožňuje. Praxe stála původně na stanovisku prvním, později se však přiklonila ke stanovisku druhému ...

Pro jízdu motorovými vozidly přicházejí v úvahu jednak zákon č. 81/1935 a dále zákon č. 77/1935. Přestupky proti zákonu o jízdě motorovými vozidly promlčují se do tří měsíců, a to podle zásad vylíčených shora. V tomto zákoně není totiž obsažena žádná specielní norma, která by se týkala promlčení přestupků. Naproti tomu promlčují se však přestupky proti zákonu o dopravě motorovými vozidly do 6 měsíců. Důvodem jest, pokud jde o obor koncesované dopravy, že podle § 18 tohoto zákona platí pro tuto dopravu, neustanovuje-li zákon něco jiného, příslušná ustanovení živnostenského řádu. Podle § 140 živnostenského řádu promlčují se však přestupky živnostenského řádu do 6 měsíců. Zdůrazňuji však, že tato 6měsíční lhůta promlčecí platí pouze pro obor dopravy koncesované, nikoli však pro dopravu licentovanou, kde zase nastupuje všeobecná lhůta promlčecí v trvání 3 měsíců.«

Z právní prakse.

Mimořádné a řádné odpisy, amortisační kvota u přímých daní 1936 a 1937.

I. Článek 4 zák. č. 226/1936 stanoví:

Pro investice podle § 10, odst. 2., věty druhé a podle § 79 písm. f), odst. 3. a 4. započaté nebo provedené před 1. lednem 1936 je přípustný mimořádný odpis ve výši 20% v dosavadním rozsahu. Při tom nesmí tento odpis při změně berního roku (čl. 4 části první) činiti úhrnem více než 20%.

K tomu vydalo min. fin. výnos ze dne 28. VII. 1937, č. j. 67052/37-III/8, v němž se praví:

Vzešly pochybnosti o tom, zda řádné i mimořádné odpisy budov, strojů a zařízení provedené v roce 1936 (jehož důchod nebo výtěžek se zdaní též na berní rok 1937)

a) se mají tak jako jiné výdajové položky též na berní rok 1937 bez ohledu na to, zda tím bude se zřetelem na odpisy pro rok 1936 a léta předchozí daňově uznán větší odpis než 100%, a s tím účinkem, že odpisy na berní rok 1937 daňově uznaný bude možno povoliti ještě jednou v příštích letech, či

b) mají-li se při vyměření daně na berní rok 1937 z vydání vyloučiti ony části odpisů uplatněných poplatníkem v r. 1936, o které by odpis se zřetelem na odpisy pro rok 1936 a léta dřívější přesahoval 100 procent a zda se tedy mají důsledně